

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТИЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 28 (824) | Субота, 9 липня 1983 року | Ціна 2 коп.

П'ЯТИРІЧКА: РІК ТРЕТИЙ ТРУДОВИЙ УСПІХ ГРУПИ

Колектив Кременчуцької взуттєвої фабрики за п'ять місяців поточного року виготовив понад 8,7 тисяч пар високоякісного взуття. Майже 30 процентів цієї кількості становить продукція, позначена почесним п'ятикутником. Зручне і красне, це взуття користується великим попитом не тільки у наддніпрянському місті, але й в численних покупців усієї республіки. Над його виготовленням старанно потрудилися кременчуцькі трудівники, у тому числі й члени компактної групи глухих.

Перше місце у соціалістичному змаганні виборов колектив затяжників цеху № 5. В авангарді тут ідуть ветерани. В. Г. Татаринцев 33 роки звітляючої праці віддав улюблений справі. Досяг і майстерність, учівралізм, — такі складові дали змогу Василю Григо-

ровичу вже пізні трудитися в рахунок четвертого року п'ятирічки.

Не зупиняється на досягнутому, працювати тільки високоякісно — це девіз членів УТОГ Лідії Костянтинівни Грицюти, яка теж працює в рахунок 1984 року, і

Михайла Олександровича Шаблія, котрий виконання змінних завдань на 120 процентів зробив нормою кожного дня. Турбують передовиків не тільки кількісні і якісні показники, але й чітка організація всього технологічного процесу. Вони постійно дбають про те, щоб виключити простоті і завдяки тому, що оволоділи всіма суміжними операціями, домоглися в цій спорі значних успіхів.

Ефективно використовувати кожну робочу хвилину, раціонально витрачати сировину та електроенергію — так прагне працювати

швачка-заготівельниця цеху № 3 Г. А. Росштошанска. Ударниця комуністичної праці протягом 25 років не змінила свого робочого місця. Значний досвід і майстерність завжди допомагають їй трудитися з випередженням графіка.

Робітница сільського країнського контролер якості своєї праці. Такої думки розкрійник цеху № 1 Микола Михайлович Пилипенко. Високих показників добивається виробничик, змінні завдання виконує на 120—130 процентів.

Ветеранам праці приходить надійна молоді зміна. Наслідуючи широкий країнський, комсомольський із цеху № 6 серед правофлангових трудового суперництва. Оволодівші професією затяжника, юнак сміливо може позмагатися зі старшим. Його продуктивність

праці сягає 130—140 процентів. Гідним поповненням робітничої когорти стали комсомольці Валерій Ставчанський та Геннадій Гомішний, які нещодавно закінчили Миргородську спецшколу-інтернат для глухих дітей. Іх перші кроки у самостійному житті дають підстави вважати, що хлопці у ближчому майбутньому увійдуть у число кращих трудівників підприємства.

Компактна група впевнено доляє рубежі п'ятирічки. У ці дні у колективі широко розгорнулося соціалістичне змагання під девізом: «40-річчя візволення Кременчука — 40 ударних трудових вахт!». Взуттєвики своє слово підкріплюють ділом. Немає сумніву, що здобуті успіхи для них — не межа.

О. ЧОРНОБАЙ.
м. Кременчук
Полтавської області.

За працю— шана

Пресувальник Стрийської взуттєвої фабрики, член нашого Товариства, орденосець Зіновій Васильович Гошко по праву вважається кращим робітником компактної групи.

Ударник комуністичної праці завжди перевиконує змінні завдання, виготовлені ним продукція тільки відмінної якості.

Успіхи нечуючого виробничика здобули гідне визнання. Портрет передовика занесено на фабричну Дошку Пошани, про трудові досягнення Зіновія Васильовича часто повідомляє Стрийська районна газета «Будівник комунізму».

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.
Львівська область.

Шану і повагу Ніна Константинівна Давиденко завоювала свою старанністю, суміннім ставленням до виробничих обов'язків.

Працює вона шліфувальницею на Київському мотоциклетному заводі.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

О БОВ'ЯЗКИ громадського екскурсовода в музеї Ворошиловградського тепловозобудівного заводу імені Жовтневої революції, де розгорнуто експозицію до 80-річчя Другого з'їзду РСДРП, взяв на себе колишній кадровий робітник, член КПРС з 1917 року Олександр Лаврентійович Семенов. Зібрани тут матеріали з історії партії ветеран доповнюють розповідям про революційну бойову і трудову діяльність комуністів рідного підприємства.

Про героїчну революційну боротьбу, в якій створювалася і міцніла ленінська партія, він знає не з оповідей. І кожен експонат у музеї — нагадування про минуле. Взяти хоча б пред-

ставлений в експозиції старовинний годинник. За ним паровозобудівники відлічували час, коли у відповідь на жорстоку утилісти урядників оголосували попереджувальні страйки. А поруч — копії донесень про «смуту» робітників, перелік випадків непокори наказам, самовільних «збориць» на заводській площі.

«Смуту» приписували вільнодумству окрім іх бешкетників. Насправді, ж це була організована боротьба, яку вміло спрямовував соціал-демократичний гурток, створений

на заводі в 1900 році соратниками В. І. Леніна — Климентом Ворошиловом, Олександром Пархоменком, інші передові робітники. З їх безстрашною боротьбою завірювало заводське життя. О. Л. Семенов добре пам'ятає, як із заводським воріт під тюканням і свистом паровозобудівників вивозили на тачці для сміття механіка Тауссона, який особливо старався при покладанні на робітників штрафів, як пустили шапку по колу, щоб зібрати гроші й викупити з міської тюрми політичних в'язнів.

Це були перші, поки що

ПО РЕСПУБЛІЦІ

У перший рейс

Серією нових екологічно чистих танкерів поповнює нафтоналивний флот країни корабель Харківського суднобудівного виробничого об'єднання імені 60-річчя Ленінського комсомолу. Сьогодні від заводського причалу в свій перший рейс вишило головне судно від серії танкер «Дмитрий Медведев» повною вантажопідйомністю тридцять тисяч тонн.

На думку спеціалістів, наявне судно такої тоннажності з ізольованими танками є найбільш вигідним в експлуатації.

Нові танкери мають подвійний корпус, що виклю-

чає забруднення моря нафтопродуктами.

Вахта ремонтників

Безперебійну роботу автомобілів на перевезеннях узуряю гарантують ремонтники Харківського управління вантажного автотранспорту. Сьогодні звідси вишило головне судно з серії танкер «Дмитрий Медведев» повною вантажопідйомністю тридцять тисяч тонн.

Майстерні на колесах укомплектовані всім необхідним для експрес-ремонту техніки: верстатами, інструментом, кранами. Вони закріплені за певними районами області і віїжджають на місця за радіосигналом.

Сумська область. Для будівників газопроводу Уренгой — Ужгород колектив об'єднання «Сумзалізобетон» відправив з початку року понад 2 тисячі кубічних метрів залізобетону.

Найбільшого успіху досягли робітники цеху № 3, які першими в об'єднанні почали працювати за бригадним методом.

На знімку: країні формувальники цеху № 3 В. В. Тетюра, Б. М. Горбач і стропальник М. М. Сохненко, які працюють вже в рахунок серпня.

Фото М. Гриценка

(Фотохроніка РАТАУ)

Матеріали Пленуму ЦК КПРС

Матеріали Пленума Центрального Комітета КПСС, 14—15 червня 1983 р., підбити з України, 1983, 80 с.

До брошюри увійшли інформаційне повідомлення про Пленум Центрального Комітету Комунацічної партії Радянського Союзу, промова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова, доповідь члена Політбюро ЦК КПРС, секретаря ЦК КПРС товариша К. У. Черненка «Актуальні питання ідеологічної, масово-політичної роботи», постанова Пленуму ЦК КПРС.

Матеріали Пленуму Центрального Комітету КПРС, 14—15 червня 1983 р., підбити з російської. К., Політвидав України, 1983, 77 с.

Ідеологіческая работа: опыт, проблемы. Коллектив авторов Кравчук Л. М. (ру-

ководитель редакції).

Випуск 2. Единство ідеологічної та організаторської роботи. К., Політвидав України, 1983, 422 с.

Другий випуск збірника «Ідеологіческая работа: опыта, проблем» присвячений єдності ідеологічної та організаторської роботи. У ньому розкривається досвід партійних організацій Української РСР по удосконаленню ідеологічної, політико-виховної роботи у світлі рішення XXVI з'їзду партії, наступних постанов Центрального Комітету КПРС. Автори статей — партійні, радянські, профспілкові і господарські працівники, вчені показують, як на практиці забезпечується єдність ідеологічної та організаторської роботи, підвищується її науковий рівень, роль трудових колективів у комуністичному вихованні трудачих.

непоїзді в роки громадянської війни. Потім з товарищами-комуністами на місці колишнього заводу Гартмана створювали по суті нове підприємство, а після Великої Вітчизняної знову піднімав його з руїн. Естафету творення прийняли сини Данило, а потім і внуки ветерана — Віктор і Олексій. Вони також стали послідовними борцями за ідеали комунізму, членами ленінської партії. І хоч замість незgrabних «кукушок» випускають тепер потужні тепловози, для них, як і для Олександра Лаврентійовича, близькою є революційна пісня «Наш паровоз, вперед лєти...»

О. КОВАЛЕНКО.

до 80-річчя другого з'їзду РСДРП „НАШ ПАРОВОЗ, ВПЕРЕД ЛЕТИ...“

певеликі перемоги робітників, провінції майбутніх завоювань і епохальних подій, які стали результатом послідовної боротьби пролетаріату під керівництвом партії більшовиків. Для Семенова, як і для тисяч інших робітників, боротьба за народну справу, за владу Рад, побудову соціалізму в нашій країні стала головним смыслом життя. З гвинтівкою в руках відстоював він справедливу справу у дні Жовтневої революції, за неї воював на заводському бро-

ОСТОРОНЬ ЖИТТЯ КОЛЕКТИВУ

Велика роль у комуністичному вихованні трудящих належить пресі. Прої важливі завдання та обов'язки йшлися на червневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС. Важливу роль відіграють в цьому також стіннішки. Їх слово — допомагає колективу зосередити увагу на головному, боротися з усім відсталим, що заважає рухові вперед.

Як же виконує свої функції стінна преса Ровенсько-го УВП?

У зміненні порядку, трудової та виробничої дисципліни на підприємстві особлива роль належить «Комсомольському проекторту». Редколегія його хоч і невелика (три чоловіка), але бойова. Вона сміливо береться за гострі питання, знаходить порушників та неброб, висміює любителів «зеленого змія».

Секретар комсомольської організації Анатолій Федорчук показав декілька попере-дніх випусків «КП». Ось в одному з них намальовано випишихи. До «веселої компанії» потрапили І. Тоненчук, В. Ковалев і А. Савчук. Ідко намальовані карикатури — заряд, який діє беззідмово. Тому так обурено і прореагували «герої» номера.

«Комсомольський проектор» покритикував також

робітників з пакувальної бригади, на чиїх робочих місцях немає належного порядку...

Поцікавились «проектористи» і відвідуванням вечірньої школи робітничої молоді.

Не можна сказати, що після нашого виступу школу стали відвідувати 100-процентно, — розповідає Володимир Аврамчук, відповідальний за випуск «КП». Однак відвідування занять набагато поліпшилося.

У плані «КП» намічені такі пункти: перевіряти раціональне використання електроенергії і палива, якість вироблюваної продукції, технічний стан механізмів... Немає сумніву в тому, що члени редколегії «Комсомольського проекторту» сміливо висвітлюватимуть й ряд інших недоліків у роботі трудового колективу.

Зовсім інше враження спровіла стінна газета «Мебльовик» — орган партійної, профспілкової та комсомольської організації УВП. Саме ця стіннівка повинна націлювати виробничиків на виконання планових завдань, боротися за зміщення трудової дисципліни в кожному цеху і бригаді. На жаль, «Мебльовик» далеко не відповідає сьогоднішнім вимогам. Виходить газета дуже рідко: номер, який довелось побачити, висить уже декілька місяців. У ньому вміщено лише дві невеликі статті, але ті далекі від життя підприємства. Оформлена газета безбарвно, немає жодного малюнка, жодного фотознімка.

Цікавимо: чи всі номери такого ж змісту та оформлення? Виявляється, ніхто не пам'ятає попередніх. І це не дивно, адже стіннівка виходить однократно за змістом, сірою за оформленням, боязно порушує актуальні і злободені теми. А безініціативність її породжує байдужість у чинівників.

Партійний, профспілковий та комсомольський організаціям необхідно звернути серйозну увагу на поліпшення роботи редколегії стінної газети «Мебльовик». І він впливе на громадське і виробниче життя колективу буде ефективним лише тоді, коли редколегія сконцен-трує увагу на головних напрямах діяльності колективу, коли порушуватиме злободені питання і до їх обговорення широко зачутатиме трудівників.

М. ЗАКУСИЛО.
м. Ровно.

Черговий випуск

Наприкінці червня у Київському технікумі легкої промисловості відбувся черговий випуск спеціальної групи техніків-технологів в швейного виробництва.

За час навчання у технікумі майбутні фахівці здобули ґрунтовні та всеобічні знання з основ швейної справи. На відмінно захистили свої дипломні роботи вихованці — Марина Браславська, Інна Сумцова, Марет Шеуджен, Людмила Мальцева, Антоніна Швець, Лідія Лопатіна та Віра Сеннова.

В. ЩЕРБАНЮК.

ють свята і т. д. Спальню, як пропонують архітектори, в разі потреби можна перегородити і тим самим зробити з однієї — дві. Передпокій бере на себе навантаження частково підсобних приміщень, частково спільноти кімнати. Одне слово, нові проекти складаються так, щоб кожен метр площи квартири «працював» на сім'ю, створюючи максимум зручностей для всіх.

Звичайно, почали ми із створення проєкту квартири для найтиповішої сім'ї. Вже є цікаві пропозиції, оригінальні вирішення. Не забуто й складних сімей. Нині ми працюємо над тим, щоб із зміною складу сім'ї багатокімнатну квартиру можна було легко переобладнати.

Не тільки просторою і зручною, а й «гнучкою», та-кою, що враховує запити кожного члена сім'ї, уявляється нам квартира недалекого майбутнього.

О. СМИРНОВА,
кандидат архітектури.

У БРАТНІХ ТОВАРИСТВАХ

БУТИ ПЕРШИМ

МІНУЛОГО року Е. А. Григор'ян відзначив дві значенні події: 20-річчя роботи на Ереванському дослідному заводі технологічної оснастки і нагородження орденом «Знак Пошани».

...Після закінчення спецшколи Едуард поступив на підприємство. Ні життєвого досвіду, ні вміння спілкуватися в світі чуючих. Що ж, така ситуація знайома багатьом, але... хіба від цього легше? Та товариш почує допомогли йому кувати щастя. А давалось воно, щастя, з величими труднощами.

Становище глухого «одинака» в колективі, прямо скажемо, стандартне: винне розуміє — його не розуміють. І треба вчитися, треба кожен день доводити, що ти можеш, що стаєш токарем...

Сьогодні, 20 років тому, Едуард Андраникович пригадує, що не раз хотів піти з заводу, влаштуватися на учбово-виробничий комбінат Вірменського товариства глухих, де завжди поруч перекладач, де тебе оточують люди, що спілкують-

ся, як і ти сам, мімікою. Але не пішов. Тому, що зумів «вийти» в колектив, тому що всім серцем прикипів до металу, такого твердого і такого, що піддається рукам майстра. Навіть він бачив верстат, на якому його вчитель тво-

чив «праважні чудеса». Григор'ян далі потягнувся до знань, до таємниць професії. Йшов на завод, і ще дорогою прикладав, які різці краще підійти до тієї чи іншої операції, який режим різання буде найбільш оптимальним.

Швидше, чим сподівався, став працювати самостійно, сам відчув почуття людини-творця. А потім пішов: від простих завдань до складніших і, навіть, до найскладніших — таких, виконання которых доручають віртуозам токарної справи.

Трічі за десяту п'ятирічку Едуард Андраникович виходив переможцем соціалістичного змагання, неодноразово ставав переможцем трудових вахт. Він дослідово завершив програму двох років одинадцятого, а завдання нинішнього — планує виконати до 66-ї річниці Великого Жовтня. Зобов'язався, як і в попередні роки, бути завжди першим.

Г. АЛЕКСЕЄВ.

На знімку: Е. А. Григор'ян.
Фото автора.
м. Ереван.

МАЙСТЕР СТАСІС БУЙВИДАС

Коли згадуєш літовські сувеніри — в думках виникає цілий світ дивовижної майстерності і фантазії. Чого тільки не виробляють народні художники! Різьблена і плетена дерево, кераміка і яскраві ткацькі вироби, мереживо і шиття. Літовським «золотом» називають янтар, та й саму республіку, що прилягає до Балтійського моря, нерідко величують янтарним краєм.

Для майстра немає матеріалу, з якого він не зміг би створити неповторний шедевр.

Але, мабуть, одним з найулюбленіших матеріалів майстрів народних промислів Літви споконвіків залишається звичайний метал. Чого тільки з нього не роблять!

...Є у Вільнюсі підприємство, де пліч-о-пліч трудяться народні умільці та професійні художники. Це — «Дайле», що означає «Мистецтво». Тут, під одним дахом, зібралися справжні дільтворці, що оволоділи всіма секретами майстерності. Один з них — нечуючий Стасіс Буйвидас. Слюсар, гравер, монтувальник, мідник, карбувальник, коваль, лекальник...

Ще в спеціальній школі, що знаходиться в містечку Тельшай, хлопчина міцно подружився з металом. Різав, пилив, обпалював пальтою лампою, розбивав

немає майстра. Рідше ставувати в майстерні, більше

в школі та міській бібліотеках.

Читав і перевчівав, малював композиції і дивився, як їх створювали старі майстри. Ось хто

умів працювати!

Після школи не мучився в роздумах: ким бути? Поступив на «Дайле» і ось уже

18-й рік майструє сувеніри:

традиційні підсвічники, карбовані картинки, декора-

ІМЕНЕМ ГЕРОЯ

У кінці минулого навчального року в Бобруйській спецшколі-інтернаті для слабочуючих дітей відбулася хвилююча подія. На уроцістій лінійці піонерської дружині школи було присвоєно ім'я Миколи Гойшика.

Наблизялися травні відмінні дні — День Перемоги та День Победи.

Близько десяти років тому у Бобруйському санаторії відпочивала мати Миколи Гойшика, Піонери дізналися про це і запросили

Ольгу Андріївну до себе в гості, щоб вона розповіла про юного партизана.

З розповіді жінкою жінка стала

відомою: за зв'язки з партизанами відома розстріляли Миколіна батька.

Тоді Ольга Андріївна з сином

пішла в ліс, до народних месників.

Там Микола став військовим

піонером ім'я Черткова, що діяв тоді у Брестських

лісах. Швидко навчився піонер воювати, згодом став підривником.

Нарівні з ділами

загону відомий

Право на відпустку

Мені немає ще 18 років і я працюю вже півроку. Чез скільки місяців роботи неповнолітнім має надаватися відпустка? Чи можу я її одержати?

В. РОМАШОВ.
Червоноармійськ,
Донецька область.

Наш читач має право на одержання відпустки.

За загальним правилом щорічна відпустка надається за перший рік роботи на даному підприємстві (в організації) до закінчення одинадцяти місяців безперервної роботи на ньому.

Кодекс законів про працю УРСР встановлює: щорічні відпустки робітникам і службовцям, молодшим за 18 років, надаються у літній час року, або, на їх бажання, у будь-який інший час року. Відпустки за перший рік роботи надаються за їх заявою і до закінчення 11 місяців безперервної роботи на даному підприємстві, в установі, організації.

Неповнолітнім робітникам і службовцям відпустка надається строком на один календарний місяць. Відпустка такої тривалості надається тим, хто на день виникнення прав на відпустку не досяг ще 18 років, але відпрацював в усьєї свій робочий рік, будучи неповнолітнім.

У тих випадках, коли робітникові або службовцю минуло 18 років до того, як він відпрацював безперервно на даному підприємстві 11 місяців і права на відпустку ще не мав, то за час, відпрацюваній ним до настання 18 років, у відпустку зараховується по 2 робочих дні за кожний місяць, а за наступні місяці, — виходячи з тривалості відпустки, належної за виконувану роботу.

* * *

За переведенням я перейшов працювати на інше підприємство. На попередньому місці роботи я через два місяці повинен був мати відпустку. Чи зобов'язаний я пропрацювати на новому місці 11 місяців для того, щоб одержати відпустку, чи можу мати її раніше?

Л. ВИШНЕВСЬКИЙ.
Краматорськ.

Вище вказувалося, що щорічна відпустка за перший рік роботи надається через 11 місяців безперервної роботи на даному підприємстві. Починаючи з другого року роботи, вона може надаватися авансом, тобто до закінчення чергових 11 місяців.

Стаття 81 КзП передбачає, що переведеним на роботу з одного підприємства (організації) на інше, відпустка може бути надана до закінчення 11 місяців після переведення.

У тих випадках, коли переведений робітник одержав за місцем попередньої роботи грошову компенсацію за час невикористаної відпустки, відпустка надається йому авансом. Стаж роботи, що дає право на одержання відпустки, обчислюється з дня роботи на новому місці. Час, за який він не використав відпустку на попередньому місці роботи, не враховується, бо він одержав за цей час грошову компенсацію.

Інакше вирішується питання, якщо грошова компенсація не була одержана. У цих випадках у стаж, що дає право на відпустку, враховується і той час, за який працівник не використав відпустку на попередньому місці роботи.

А. ТУРОВЕЦЬКИЙ.

ВАГОМІ ЗДОБУТКИ

НОТАТКИ З ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАНЬ

Після республіканських змагань школярів, Донецьк гостинно приймає учасників легкоатлетичної першості Товариства. У складі команд ми знову побачили учнів спецшкол-інтернатів, які незадовго до цих змагань завершили спір за найвищі нагороди в такому ж за рангом турнірі серед юнаків і дівчат. Тепер же кращі з них поповнили колективи дорослих. Відрядний факт. Молоді впевнено завойовують ключові позиції в командах. І, як показали змагання, у деяких видах «королеви спорту» молоді атлети реально претендують на місця в збірній України. Але

до дня. Йдеться про початок змагань, який був призначений на вечір того самого дня, коли спортсмени прибули в Донецьк.

Ми не проти уцільного графіку, але коли учасники змагань, стомлені дорогою, без попереднього тренування, виходять на старт,— не чекайте від них світових рекордів... Навіть більш-менш пристойних результатів не очікуйте. Візьмемо такий приклад. Першорозрядник з бігу на 3 тисячі метрів з перешкодами, ужгородець Степан Білусяк виграв звісім біг, не впоравшись з нормативом другого розряду. Додамо й те, що на дистанцію вийшло аж... три учасники. Коментарі, як кажуть, зайві.

Сумна ситуація у першій день змагань склалася також у секторі зі стрибків у висоту. Не «на висоті» були цього разу всі учасники. Переможець полтавчанин В. Веселій спромігся подолати лише 175 сантиметрів, що дорівнює третьому розряду. Школяр Ігор Пілей у змаганнях серед юнаків і то взяв 180-сантиметровий рубіж.

Того ж дня засумітили частину своїх уболівальників молоді і перспективні штовхальники ядра. Вони поступилися ветеранам, хоча останні показали досить скромні результати.

Наступний день приніс перші помітні успіхи. Порадували на 100-метровій київському міжнародних змагань серед глухих і чуючих, здобув право виступати у фіналі Олімпійських Ігор у Мехіко, одинадцять разів вигравав звання чемпіона СРСР серед чуючих. Такий короткий послужний список спортивних досягнень Заслуженого майстра спорту Скоморохова досяг значних успіхів саме в бар'єрному бігові. Він був багаторазовим чемпіоном і рекордсменом різноманітних міжнародних змагань серед глухих і чуючих, здобув право виступати у фіналі Олімпійських Ігор у Мехіко, одинадцять разів вигравав звання чемпіона СРСР серед чуючих. Такий короткий послужний список спортивних досягнень Заслуженого майстра спорту Скоморохова. Отже, приклад гідний наслідування.

Є й досвід в усім видів спорту, яким він охоче поділиться, є й певні традиції, які можна наполегливо розвивати. Повертаючись до першій змагань, одразу хочеться зупинитися на моменті, що негативно позначився на результатах виступів першо-

їв. Видатний спортсмен, член нашого Товариства Вячеслав Скоморохов досяг значних успіхів саме в бар'єрному бігові. Він був багаторазовим чемпіоном і рекордсменом різноманітних міжнародних змагань серед глухих і чуючих, здобув право виступати у фіналі Олімпійських Ігор у Мехіко, одинадцять разів вигравав звання чемпіона СРСР серед чуючих. Такий короткий послужний список спортивних досягнень Заслуженого майстра спорту Скоморохова. Отже, приклад гідний наслідування.

За підсумками проведених у Донецьку змагань серед школярів і дорослих укомплектовано з бірну УТОГ. До головної команди Товариства увійшло багато молодих спортсменів. Чи вправда вони наші сподівання?

Чекати залишилося недовго...

Барто відзначити, що цього року з різних причин не взяли участі в республіканських змаганнях з легкої атлетики Івано-Франківський, Чернігівський, Черкаський, Тернопільський і Хмельницький спортивні колективи. Безпрецедентний випадок. Невже в цих областях байдуже і безвідповідально ставляться до республіканських змагань?

За підсумками проведених у Донецьку змагань серед школярів і дорослих укомплектовано з бірну УТОГ. До головної команди Товариства увійшло багато молодих спортсменів. Чи вправда вони наші сподівання?

Чекати залишилося недовго...

В. МАГРИЛОВ,
А. СИМОНЕНКО,
тренери збірної УТОГ
з легкої атлетики.

ФУТБОЛ ЗА ПЕРЕХІДНИЙ ПРИЗ

На Центральному стадіоні Ужгорода протягом п'яти днів проходили матчі зональної першості Міністерства освіти УРСР та Українського товариства глухих з футболу серед команд спецшкол-інтернатів. Учасників першості — збірні колективів Львівської, Чернівецької, Полтавської, Черкаської, Тернопільської областей та гospодарі турніру — юні футbolisti Закарпаття — виборювали дві путівки, які давали право виступати наступного року у фінальних змаганнях за перемогу в перехідний приз.

Одразу зазначимо, що володарями цих путівок стали вихованці тренерів. Зустріч за перше-друге

місця, як і очікувалось, не носила принципового характеру. Це й зрозуміло, адже черкащани і тернопільчани виступали у ній вже у ранзі майбутніх фіналістів. І все-таки черкаські школярі діяли більш зігрano, краще комбінували і агресивніше атакували, а звісім і заслужено перемога у турнірі.

Натомість більш гострою і видовищною вдалася гра за третє-четверте місце між колективами Чернівці і Полтави. Основний час не виявив переможця 2:2. Однадцятиметрові краші пробили буковинці, які і посіли третє місце.

П. КРАЙНЯНЦЯ.
м. Ужгород.

Хочеться відзначити, що турнір пройшов організовано і коректно. Серед країн варто назвати імена Костянтина Сургова та Івана Руденського — господарів змагань і переможців. А кращим бомбардиром став Сергій Годла з Жданівської. На його рахунку 17 голів.

Є. ХРОБАК,
головний суддя змагань.

РЕЗУЛЬТАТИ ПРИЗЕРІВ РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ЗМАГАНЬ З ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ

ЖІНКИ

Біг на 100 м	Р. Робська	12,6 сек. (Житомир)
С. Городок	С. Городок	12,8 сек. (Київ)
М. Гук	М. Гук	12,9 сек. (Львів)
200 м	С. Городок	28,3 сек. (Київ)
	Г. Губар	28,4 сек. (Київ)
	Т. Карапенко	28,6 сек. (Луцьк)
400 м	Г. Губар	1.04,1 сек. (Київ)
	Г. Волошина	1.04,6 сек. (Вінниця)
	Н. Стєценко	1.06,3 сек. (Ворошиловград)
800 м	Г. Волошина	2.33,9 сек. (Вінниця)
	Н. Стєценко	2.40,7 сек. (Ворошиловград)
1500 м	О. Карплюк	5.40,6 сек. (Львів)
3000 м	О. Карплюк	13.24,0 сек. (Львів)
Стрибики у довжину	Р. Робська	5 м 12 см (Житомир)
	С. Горловська	4 м 64 см (Запоріжжя)
	І. Гітерман	4 м 60 см (Київ)
Стрибики у висоту	I. Колесник	155 см (Київ)
	Л. Доля	150 см (Одеса)
	І. Гітерман	145 см (Київ)
Штовхання ядра	О. Глодіна	12 м 10 см (Донецьк)
	Ф. Антонова	9 м 65 см (Львів)
	В. Якубенко	9 м 55 см (Донецьк)
Метання диска	О. Глодіна	42 м 10 см (Донецьк)
	В. Якубенко	27 м 70 см (Донецьк)
	Л. Сухомлинова	27 м 62 см (Суми)
Естафетний біг 4×100 м	Одесський обладділ	55,6 сек.
	Київський	55,8 сек.
	Чернівецький	58,0 сек.
Естафетний біг 4×200 м	Київський обладділ	1.56,7 сек.
	Одесський	2.01,2 сек.
	Волинський	2.07,4 сек.

ЧОЛОВІКИ

Біг на 100 м	М. Машевський	11,2 сек. (Одеса)
	А. Воробйов	11,2 сек. (Харків)
	В. Сахаров	11,3 сек. (Кримська обл.)
200 м	С. Матвієнко	23,2 сек. (Харків)
	А. Воробйов	23,4 сек. (Харків)
	М. Машевський	23,8 сек. (Одеса)
400 м	С. Матвієнко	52,9 сек. (Харків)
	А. Познанський	53,2 сек. (Дніпропетровськ)
	В. Войтюк	55,1 сек. (Київ)
800 м	А. Пінчука	1.58,5 сек. (Дніпропетровськ)
	А. Познанський	2.02,3 сек. (Дніпропетровськ)
	С. Мальцев	2.03,8 сек. (Ворошиловград)
1500 м	А. Пінчука	4.07,4 сек. (Дніпропетровськ)
	С. Білусяк	4